

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 92. Administratrix armorum suppetias a Galliarum Rege postulans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

Sæcul. XVI. vi cuius Perthum urbem deducto inde
A.C. 1559. præsidio liberam relinquaret Administratrix: cum vero hæc propositio Administratrici neutquam probaretur, Protestantes Perthum recta contendunt, atque oppidum interjectis paucis diebus occupant: inde vero Sconam, Sterlinum, Limnuchum, seu Lithquum copias suas ducunt, ibidemque Mendicantium cœnobii solo æquatis, cultuque divino mox immutato passim novæ Reformationis Ministros constituunt; quapropter Administratrix unacum Osellio, qui Gallorum copiis præerat, Dumbarum recedere cogebarunt.

§. XCII.
*Administratrix armorum suppetas
 Galiarum Rege postulans.*

Rebus ita constitutis Administratrix Galliarum Regem convenerat, eidem clandestina Jacobi Stuarti consilia detegens; hic enim, quamvis nonnisi spurius Jacobi V. Filius esset, regni tam coronam Delphino, ac Reginæ ejus Conjugi eripere, eamque sibi vendicare unice intentus erat. Hujus Principis audaciam Guifii coram Rege pluribus exaggerabant, eidem exponentes, quod Stuartus nonnisi Religionis obtentu fatus hoc ipso suam usurpationem honestare, ac interea ad tuenda ambitiosæ indo-

Sæc. XVI.

A.C. 1559.

indolis suæ consilia validam factionem sibi conciliare quæreret. Verum Henricus II. priusquam hac in re quicquam statueret, consentiente Montmorentio Connestabili Jacobum Melvilum Nobilem Scotum, ac Connestabilis familiarem in Scotiam ablegabat, ut de Jacobi Stuarti consiliis certam hauriret notitiam: ad id vero Rex incitabatur potissimum eo nomine, quod is, si de sola ageretur Religione, non autem simul de usurpando regno consilia cuderentur, se e jusmodi tumultibus involvere nollet, cum aliunde ad hæreticos in regno suo reprimendos vires suas impendere cogeretur. Melvilus interim in Scotia appulsus primo cum Administratrice, quæ adhuc Falcolandiæ substiterat, ac postea cum ipso Jacobo Stuarto confrebat, qui coram Oratore profitebatur, quod a Regni invadendi consiliis adeo alienus esset, ut potius ad primum Regiæ suæ Majestatis nutum e Scotia excedere paratus foret. Attamen priusquam Melvilus Parisios reverteretur, Henricus interea fatis functus est, unde Protestantes in tam insanam prorumpabant lætitiam, ut eorum potissimi se e ad sua reciperent, perinde acsi nil ultra eis timendum esset.

M 2

§. XCIII.